

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر آموزش مهارت تصمیم گیری اخلاقی و ارتباط بین فردی بر جو اخلاقی پرستاران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حامد نظیف - کارشناس ارشد مدیریت پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان ولی عصر(عج) بردسکن

محمد قلی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری سالمندی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان ولی عصر(عج) بردسکن

برات الله حسن پور - کارشناس پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان ولی عصر(عج) بردسکن

رضا ذبیحی - کارشناس پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، بیمارستان ولی عصر(عج) بردسکن

خلاصه مقاله:

مقدمه: جو اخلاقی در محیط درمانی، فضای سازمانی متشکل از روابط بین فردی پرسنل درمانی در زمینه مراقبت از بیماران می باشد، که رفتار کارکنان در سازمان اغلب تحت تاثیر آن می باشد. ارتقا جو اخلاقی می تواند سبب رفتارهایی چون احترام به دیگران، افزایش کارایی و رضایت شغلی، خوش بینی سازمانی را به دنبال داشته باشد و قصد ترک خدمت و نارضایتی و عدم تعهد نسبت به حرفه را در پرستاران کاهش می دهد. بررسی و مقایسه تاثیر مداخلات ارتقا دهنده جو اخلاقی از چالش های مهم پرستاری است که باید مورد توجه محققین باشد. روش بررسی: پژوهش حاضر یک مطالعه تجربی سه گروهه، از نوع پیش آزمون- پس آزمون است که بر روی ۹۰ پرستار شاغل در بخش های منتخب بیمارستان امام رضا مشهد، که تخصیص آنها در سه گروه، مداخله (گروه مهارت تصمیم گیری اخلاقی)، گروه مداخله ۲ (گروه مهارت ارتباط بین فردی) و گروه کنترل بصورت تصادفی انجام شد. مداخله بصورت برگزاری دو جلسه، ۶ ساعته کارگاه آموزشی برای هر یک از گروه های مهارت تصمیم گیری اخلاقی و ارتباط بین فردی بطور جداگانه صورت گرفت. در هر سه گروه، در بدو ورود به مطالعه و چهار هفته پس از برگزاری کارگاه مرتب، میزان نمره جو اخلاقی با پرسشنامه جو کاری اخلاقی ویکتور و کولن اندازه گیری شد. داده ها با SPSS16 و با استفاده از آمار توصیفی و آزمون های آماری آنالیز واریانس، کروسکال والیس، تی زوجی، ویلکاکسون، آزمون تعقیبی توکی تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: میانگین نمرات پیش آزمون جو کاری اخلاقی در گروه تصمیم گیری اخلاقی $5/5 \pm 66/0$ و در گروه ارتباط بین فردی $6/9 \pm 67/8$ و در گروه کنترل $7/2 \pm 67/7$ که تفاوت معنی دار نبود ($P=0/500$, $df=87$, $f=0.70$) اما میانگین نمره جو کاری اخلاقی بعد از مداخله در گروه تصمیم گیری اخلاقی $7/7 \pm 99/3$ و در گروه ارتباط بین فردی $7/7 \pm 90/4$ و در گروه کنترل $7/9 \pm 67/4$ بود، که این تفاوت معنی دار بود ($P=0/001$, $df=87$, $f=152.00$). نتیجه گیری: برگزاری کارگاه آموزشی مهارت تصمیم گیری اخلاقی و ارتباط بین فردی در ارتقا جو کاری اخلاقی پرستاران موثر است اما تاثیر آموزش مهارت تصمیم گیری اخلاقی بیش از آموزش مهارت ارتباط بین فردی می باشد. لذا به مدیران پرستاری توصیه می شود به تناسب امکانات، کارگاه های آموزشی جهت ارتقا جو اخلاقی پرستاران استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

تصمیم گیری اخلاقی، ارتباط بین فردی، آموزش، پرستار، جو اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1619627>

